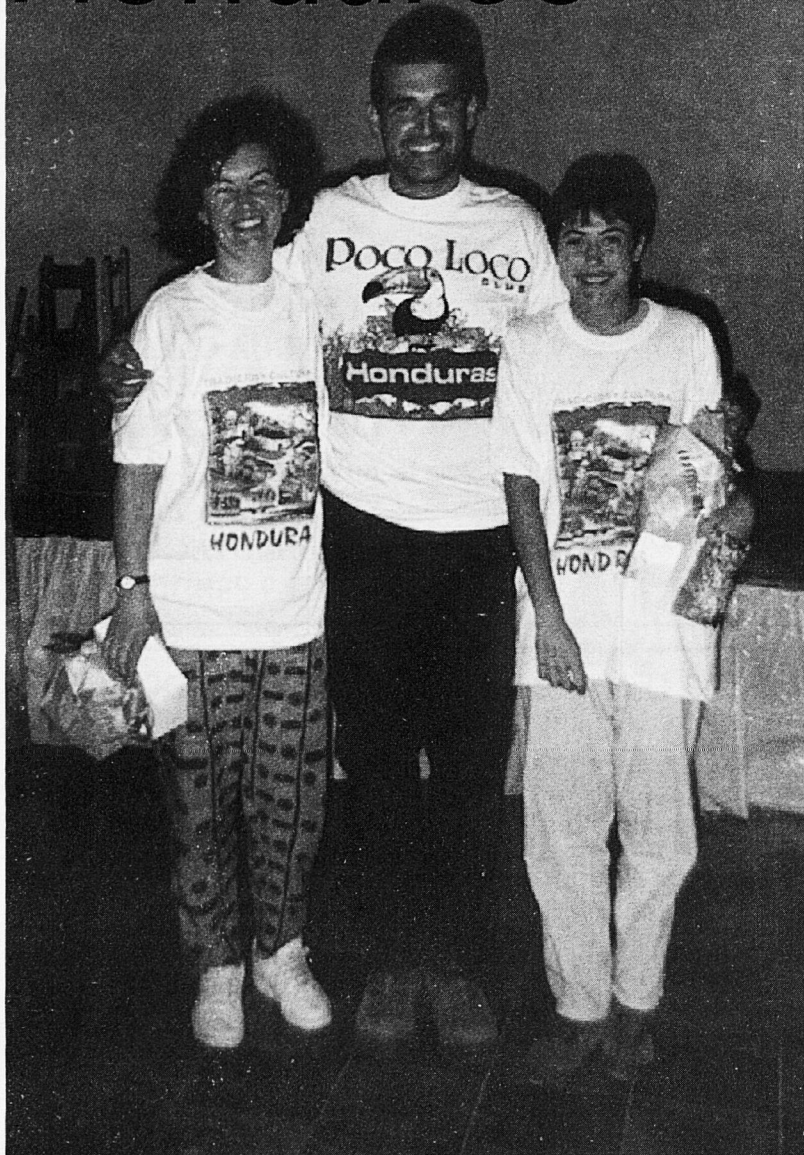

Seminari didàctic a Hondures

Didàctica dels Recursos en el Currículum Escolar

Àngels Alzina
Isabel Gamero
Gabriel Simonet

Els tres cooperants

Per començar a explicar un viatge, no cal referir-se a l'estada a fora ni acudir a les conclusions posteriors. En el nostre cas, el viatge començava molt abans, aquí mateix, a Mallorca.

Podríem dir que hi havia una motivació ben personal i una altra més general i més objectiva.

La nostra idea del viatge tenia aquestes dues vessants ben definides. Per una banda, hi havia una certa necessitat dins cada un de nosaltres per descobrir món, per fer d'allò que en diuen l'aventura, una realitat... A més, sentíem un anhel de caire més bé ideològic que ens disposava a emprendre aquella aventura;

és a dir, una idea que definíem com a solidaritat i cooperació.

La iniciativa partí de l'STEI amb col·laboració amb el FOMCA (Federación de Organizaciones Magisteriales de Centroamérica).

Gairebé ens assabentàrem a través de les reunions que convocava el sindicat illenc, per tal

de recaptar un grup de voluntaris interessats en impartir un seminari didàctic a Hondures. No s'exigia un tema concret ni unes dates fixes; per mor d'això, nosaltres mateixos ho triàrem. El tema elegit fou la Didàctica dels Recursos en el Currículum Escolar. El seminari s'impartiria a les ciutats de Santa Bàrbara, Marcala i Danlí.

El motiu de la tria d'aquest tema era de promoure una reflexió i compartir experiències sobre el currículum i específicament els recursos didàctics. Una vegada que això estava aclarit mínimament, ens quedava un llarg camí per recórrer. Mai s'ens oblidaran aquells dos mesos de finals de curs escolar entre reunions, feines i telefonades per coordinar-nos i preparar el material necessari. A mesura que passava el temps, a les nostres reflexions i intercanvi de coneixements, ens acompanyaven hores creixents d'angoixa i d'il·lusió.

Ens proposàrem tenir un contacte molt directe amb les condicions de la seva realitat educativa, de la qual en sabíem poc. Aquest tema ens permetia aconseguir aquells objectius que ens havíem proposat a nivell professional, i també aquells altres més particulars. Esperàvem intercanviar molta informació, moltes experiències, i compartir uns dies de contacte humà.

Estructura del seminari:

- Introducció teòrica al tema.
- Desenvolupament d'una sèrie de tallers pràctics relacionats amb els recursos:
  - Coneixement del nin a través de la pintura.
  - Sofrologia aplicada a l'educació.
  - Usos de la cultura i música popular en el llenguatge escrit.
  - Eixos transversals.
  - Planificació i realització d'una sortida escolar.
  - Treballs manuals.

- Conclusió. A cada taller hi havia un procés de ponència, pràctica, intercanvi i recull d'impressions.

Des que arribàrem ens trobàrem magníficament acollits. A Santa Bàrbara vivíem a casa dels mestres on estàvem com a ca nostra.

El grup de participants era més nombrós del que havíem pensat, setanta dues persones en total, molt motivat, participatiu i amb inquietuds. De fet, molts d'ells ens demanaren que els enviàssim material d'àrees específiques.

A Marcala, unes seixanta persones, gent ben organitzada, ben informada i molt interessada. Destacam d'aquesta zona la

part dels dirigents sindicalistes i dels participants en els seminaris.

part dels dirigents sindicalistes i dels participants en els seminaris. La majoria dels docents es veuen obligats a compaginar diàriament el seu torn de feina a l'escola pública amb un altre a la privada.

Nosaltres participàrem a manifestacions, assemblees i entrevistes a la ràdio on donàrem suport a les seves accions reivindicatives en pro del Estatuto. Amb gran satisfacció per a nosaltres, dos dies abans de la nostra partida -el 28 de juliol- vàrem poder compartir amb els companys les companyes d'allà l'alegria de l'aprovació d'aquesta llei fonamental.

Tot el viatge i els seus continguts han resultat una experiència única, sobretot pel tracte ben cordial que hem rebut per

Hem après punts de referència que ens ajuden a entendre millor aquella realitat i la nostra

labor dels supervisors educatius (equivalents al nostre servei d'inspecció) pel seu caire col·laborador i menys fiscalitzador.

La ciutat de Danlí, per ser una de les ciutats grosses del país, presentava unes característiques distintes als altres llocs on havíem estat. Amb això volem dir que la gent era més individualista.

Passam a un altre punt importantíssim que ens va ajudar a conèixer la seva situació professional. Ens trobàrem immersos en la lluita sindical que en aquell moment estaven duent a terme els ensenyants per a l'obtenció del **Estatuto del Docente**, el qual feia setze anys que estava en tràmits de redacció i aprovació. Aquest estatut contempla bàsicament la millora de les condicions administratives, reconeixement dels drets bàsics (com gaudir de llicència amb sou per malaltia, per maternitat) i econòmiques, com l'assoliment progressiu d'un sou just que els permeti arribar a fi

part dels dirigents sindicalistes i dels participants en els seminaris.

Hem après punts de referència que ens ajuden a entendre millor aquella realitat i la nostra. No es tracta de comparar, sinó de situar-nos dins un context, el que defineix la nostra vida actual.

Ens agradaria que aquest article no acabàs aquí. Hi ha moltes anècdotes per recordar i contar. Visitàrem molts de llocs interessantíssims, apart de les ciutats on estàrem, i coneguérem molta gent. Ara, quan els recordam tot té un nom més proper a nosaltres. Les experiències viscudes ens varen fer sentir, entre nosaltres, més amics i ens sembla quasi mentida que, després del poc temps que feia que ens coneixíem, compartíssem tots aquells moments de la manera que els vàrem viure. Seria una llarga llista recordar tot el que vàrem veure, sentir i conèixer.

Definitivament ens va valer la pena! □